

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

§. 6. De liberatis à periculo partûs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

suspenderunt, aggrauantes super eum multa pondera ferri. Depositus est pluries, & iterum eleuatus: vt poena poenae succedente, citius ad confessionem criminis arceretur: sed spiritu innocentiae laetabatur in vultu, nullam moestitiam praetendens in poenis. Deinde accensus est ignis sub ipso non modicus: nec propterea capillus est laesus, cum tamen capite dependere ad terram. Tandem bulliente oleo superfusus, virtute Parroni, cui se commiserat defendendum, haec omnia superauit: & sic dimissus liber, saluus abiecit.

§. 6. *De liberatis à periculo partus.*

Quaedam Comitissa in Sclauonia, sicut nobilitate illustris, sic & aemula probitatis; erga S. Franciscum deuotione flagrabat: erga fratres vero sedula pietate. Tempore vero partus, duros perpessa dolores, tanta angustia molestata, vt prolis futurus ortus, praesens videretur matris occasus. Non videbatur infantem eniti posse ad vitam, nisi exspiraret e vita: nec tali nisi parere, sed perire. Subuenit cordi eius S. Francisci fama, virtus, & gloria: excitatur fides, inflammatur deuotio. Conuertit se ad auxilium efficax, ad fidum amicum, ad deuotorum solatium, refugium afflictorum. S. Franciscus, inquit, pietati tuae supplicam omnia ossa mea: & mente voueo, quod explicare non possum. Mira celeritas pietatis. Finis dicendi, finis fuit dolendi: parturiendi meta, pariendi principium. Statim enim omni cessante pressura, partum edidit cum salute. Non fuit immemor voti, non propositi refuga: Ecclesiam quandam pulchram construi fecit, & constructam ad sancti honorem fratribus assignauit.

In partibus Romanis, mulier quaedam Beatrix nomine, vicina partui; cum per dies quatuor, foetum

1.

In partu gra-
uiter laboras;
felicitate chi-
titur.

2.

*Alia mortuū
fœtum parit
aeractu eius
chordā.*

Gen. 3. 16.

tum in ventre portaret extinctum, multis infelicitate agitabatur angustiis, & exitalibus doloribus urgebatur. Mortuus fœtus, matrem cogebat ad mortem: & nondum in lucem productum abortiuum, publicum matris periculū pariebat. Tentabat medicorū auxilium: sed omne humanum remedium laborabat in vanū. Sic de primis maledictionibus copiosius aliquid declinaret in miseram: ut sepulchrum facta conceptus, sepulchrū pro certo proximum exspectaret. Fratribus tandem Minoribus, per internuncios totā se deuotione committens, suppliciter aliquid de S. Fracisci reliquiis, fide plenā poposcit. Contigit nutu diuino aliquantulū inueniri de chordā, quā fuerat sanctus quandoq; precinctus. Mox ut super dolentē posita chorda fuit, omnis facillimè solutus est dolor: mortis causa mortuus fœtus emissus, pristina sanitas restituta.

*3.
Quadam post
multa pignorum
iunera
perit filium
vixit.*

Cuiusdam de Narnio nobilis viri vxor, Iuliana nomine, pro filiorum morte annos trahebat lugubres, & continuè infelices deplorabat euentus: pro eo quòd omnes, quos cum pressurā portauerat filios, modico interiecto tempore, cum vehementiori dolore sepulturæ tradiderat. Cū igitur quatuor mensum conceptum haberet in vtero, magisque propter euentus præteritos, de conceptæ prolis sollicitaretur obitu, quàm de ortu: beatū patrem Franciscum pro vitā nondum nati fœtus, fideliter precabatur. Ecce autem nocte quadā, dormienti sibi mulier quædam apparebat in somnis, formosum puerulum gestans in manibus; illumq; lætissimæ offerebat eidem. Cū verò illa recipere recusaret, quem statim formidabat amittere, mulier illa subiunxit; securè suscipias, quia quem, tuo mœrori compatiens sacer mittit Franciscus, vitā viuet, & ospitate gaudebit. Statim euigilans mulier,

lier, intellexit per ostensam sibi cælitus visionem B. Francisci sibi adesse suffragium. Ex tunc abundantiori completa lætitiâ: pro suscipiendâ prole, iuxta promissum multiplicauit preces, & vota promisit. Inpletum est denique tempus pariendi, & peperit femina masculum: qui iuuenilis robore florens ætatis, tanquam per B. Francisci merita, fomentum susciperet vitæ, incitamentum parentibus præbuit, ad Christum, & Sanctû eius, deuotioris affectus. Simile quiddâ huic in Tiburis ciuitate sanctus Pater effecit. Cùm enim mulier quædam filias plurimas peperisset, desiderio prolis fatigata virilis, apud S. Franciscû preces ingeminauit & vota. Cœcepit igitur eius meritis mulier illa, & geminos ei parere dedit, qui pro vno fuerat exoratus.

Apud Viterbium partui propinqua mulier, 4.
morti propinquior censebatur, visceralibus tormentata doloribus, & tota calamitosa infortuniis mulierum. Cumque naturæ succumbente virtute, omnis deficeret artis industria: inuocato beati Francisci nomine, liberata confestim mulier, partum salubriter terminauit. Sed assecuta quod voluit, & oblita beneficij quod accepit, honorem sancto non deferens, die natalis ipsius ad opera seruilia manus extendit. & ecce subito dexterum brachium ad laborem extensum, inflexibile remansit & aridum. Quod cùm studeret ad se reuocare cum altero, vltione consimili & illud exaruit. Timore igitur diuino correpta mulier, redintegravit votum: vsuque membrorum, quem propter ingratitude amiserat & contemptum, per misericordis & humilis Sancti merita, cui se iteratò deuouit, recuperare promeruit.

Mulier quædam de partibus Aretinis, cùm per 5.
septem dies partûs discrimina sustineret, & iam

in nigredinem versa, desperata esset ab omnibus: votū fecit B. Francisco, & eius cœpit moriens auxiliū inuocare. Emissō autem voto celeriter obdormiuit: viditq; in somnis, B. Franciscum se dulciter alloquentem ac requirentem; vtrum faciem ipsius agnosceret; & an Antiphonam illam Virginis gloriosæ, *Salve Regina misericordie*, sciret ad honorem eiusdem Virginis recitare. Quā respondente se habere notitiam de vtrisque; Incipe, ait Sanctus, antiphonam sacram: & antequam compleas, paries cum salute. Ad hanc vocem euigilauit mulier, & cum timore cœpit dicere, *Salve Regina misericordie*. Cumq; illos misericordes oculos precaretur, fructumque commemoraret vteri virginis: continuò cunctis liberata pressuris, infantem speciosum peperit; gratias agens Reginae misericordie, quæ per B. Francisci merita, ipsius fuerat dignata misereri.

Recitans Antiphonā Salve Regina misericordie, sacre peperit.

§. 7. *De cæcis illuminatis.*

- I. In conuentu fratrum Minorum Neapoli, cū quidam frater, Robertus nomine, cæcus annis plurimis extitisset: creuit in oculis eius caro superflua, motum & vsum impediens palpebrarum. Cū igitur fratres forenses, ad diuersas mūdi partes tendentes, ibidem plurimi conuenissent: beatus Pater Franciscus speculū obedientiæ sanctæ, vt eos miraculi nouitate hortaretur ad iter, prædictū fratrem, ipsis præsentibus tali modo curauit. Iacebat nocte quadam, frater Robertus prædictus æger ad mortem; iamq; sibi fuerat anima commendata: tū ecce astitit ei beatus Pater cum tribus fratribus omni sanctitate perfectis; videlicet S. Antonio, fratre Augustino, & fratre Iacobo de Assisio: qui sicut eum perfectè fuerant secuti dū viuerent;

Oculos moribulos fratri cæcūm medicatur.

ita